

РЕШЕНИЕ

№ 40

гр. ХАСКОВО, 13.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, VII-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГЕОРГИ Г. ГЕОРГИЕВ

при участието на секретаря ГАЛЯ Т. КИРИЛОВА
като разгледа докладваното от ГЕОРГИ Г. ГЕОРГИЕВ Търговско дело № 20215600900153 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Глава XXXI, чл.365 и сл. от ГПК.

Представена е искова молба от С. И. П., ЕГН: *****,***** и Ч. И. П., ЕГН: *****,***** против „Тиви груп“ ООД, ЕИК *****,***** с предявени два активно субективно съединени осъдителни иска с правно основание чл.125 ал.ІІІ от Търговския закон и два акцесорни осъдителни иска с правно основание чл.86 от ЗЗД както следва:

Да се осъди „Тиви Груп“ ООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, представлявано от управителя на дружеството - В.Н.М., с ЕГН *****, с постоянен адрес: *****, да заплати на С. И. П., с ЕГН *****, с постоянен адрес: *****, чрез адвокат Д. К. Д., частично сумата 30 000 лв. дължима на основание чл.125 ал.3 от ТЗ, представляваща част от пазарната цена на притежаваните от него 120 дяла по 10 лв. всеки един от капитала на дружеството или от общо дължимата от ответника сума в размер на 1 500 000 лв. ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаването на исковата молба в съда до окончателното ѝ изплащане;

Да се осъди „Тиви Груп“ ООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, представлявано от управителя на дружеството - В.Н.М., с ЕГН *****, с постоянен адрес: *****, да заплати на Ч. И. П., с ЕГН*****, с постоянен адрес: *****, чрез адвокат А. М. Д. частично сумата 30 000 лв. дължима на основание чл.125, ал.3 от ТЗ, представляваща част от пазарната цена на притежаваните от него 120 дяла по 10 лв. всеки дял от капитала на дружеството или от общо дължимата от ответника сума в размер на 1 500 000 лв. ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаването на исковата молба в съда до окончателното ѝ изплащане.

След произнасяне на АС-Пловдив с определение №89/07.III.2022 г. постановено по ч.т.д. №76/2022 г. следва да се приеме,че изведеното в исковата молба очертава надлежно предявен спор от търговско естество,поради което се следва осъществяване на производство по размяна на книжа между страните по реда на Глава XXXII от ГПК,предвид чл.365 т.3 от ГПК.

За да обосноват претенцията си ищите твърдят,че ответното дружество било учредено през 1994 г. с решение на ОС-Хасково от 10. V.1994 г. по ф.д. №83/1994 г.,като от 31.VI.2008 г. било пререгистрирано в Търговския регистър при Агенцията по вписванията.Основен предмет на дейността на дружеството била търговията с търкалящи се лагери,ремъци,вериги и др. в страната и чужбина.Дружеството било с капитал 6 000 лева разпределени в 600 дяла по 10 лева всеки.Учредители и съдружници били общо пет човека В.Н.М. с 210 дяла,С. И. П.-120 дяла,Ч. И. П.-120 дяла,И. И. Р.-120 дяла и Н.Б.М.-30 дяла.Всички те освен представители били и суправители,като го представлявали заедно и поотделно.

С промени вписани в Търговския легистър на 01.IV.2019 г. единствен управител и представител на дружеството станал В.М..Ищите излагат твърдения,че след това лицето установило едноличен контрол върху дружеството и цялата му дейност,което довело до нарушения при съставяне на ГФО,изплащане на дивиденди,назначаване на експерт-счетоводители,пълно игнориране на останалите съдружници, непредставяне на информация за дейността на дружеството,отказ да свика общо събрание,,еднолично разпореждане с въпроси от правомощията на общото

събрание и др. подобни действия,сочещи на еднолично управление на търговеца,относно счетоводния баланс към края на месеца,през който е настъпило прекратяването,какви са имуществените последици след прекратяването на членството.

Предвид на изложеното двамата ищци сочат,че се налага извода,че при евентуално напускане на съдружник от дружеството,отново В.М. щял да вземе решенията относно реда и предпоставките за прекратяване на членството

Поради това и двамата ищци твърдят,че настоящата искова молба следвало да се счита за предизвестие по чл.125 ал.ІІ от Търговския закон за напускането на дружеството от тях.

Излагат се доводи и че по образуваните търг. дела в Окръжен съд - гр. Хасково, а именно: търг. дело № 154 / 2021 г. и търг. дело № 157 / 2021 г., ответното дружество, чрез своите двама процесуални представители е направило признания и по двете дела, че е получило исковите молби на 10.01.2022 г., в които е било отразено изявлението на двамата ищци, които сега са ищци и по настоящото дело, че съгл. чл.125, ал.2 от ТЗ желаят с изтичането на тримесечен срок да прекратят членствените си отношения с ответното дружество. Срокът на предизвестieto е изтекъл на 11.04.2022 г.

В тази насока се твърди и че обстоятелството, че ищците не са съдружници в ответното дружество и факта, че срокът на предизвестията им е изтекъл бил констатиран и от Окръжен съд-Хасково - съгласно Протокол № 85 от 16.05.2022 г., съдът е установил, че ищците не притежават качеството на съдружници в дружеството, отчитайки правните последици, свеждащи се до изгубване качеството им на съдружници, свързани с изтичане на срока на отправените предизвестия - 10.04.2022 год.

В исквата молба се твърди,че видно от протокол от общо събрание на „Тиви Груп" ООД“ с нотариална заверка на подписите № 2604/12.04.2022 г. и нотариална заверка на съдържанието № 2605/12.04.2022 г. на нотариус Росен Стоименов, рег. № 096 и район на действие РС-Д.град. общото събрание на съдружниците в „Тиви Груп" ООД, удостоверява прекратяването на членството като съдружник в дружеството на Ч. И. П. притежавал 120 дяла по 10 лева всеки дял-общо номинална стойност 1200 лева, поради отправено предизвестие на основание чл. 125, ал. 2 от ТЗ на 10.01.2022 г. което е изтекло

на 11.04.2022 г. (решение № 1 на ОСС, обективирано в цитирания протокол) и удостоверява прекратяването на членството като съдружник в дружеството на С. И. П. притежавал 120 дяла по 10 лева всеки - общо номинална стойност 1200 лева, поради отправено предизвестие на основание чл. 125, ал. 2 от ТЗ на 10.01.2022 г., което предизвестие е изтекло на 11.04.2022 г. (решение № 2 на ОСС, обективирано в цитирания протокол).

Според ищците тези решения били извънсъдебно признание на фактите, че 1/ е налице валидно отправено предизвестие на основание чл. 125, ал. 2 от ТЗ; 2/ същото е достигнало до предвидения в закона адресат; 3/ законоустановения срок, възприет и в Дружествения договор е изтекъл на 11.04.2022 г. Тези изрични волеизявления на ОСС в ответното дружество са обективирани в официален документ - Протокол с нотариална заверка на подписа и съдържанието.

Ищците сочат и че съгласно разпоредбата на чл. 125, ал. 3 от Търговския закон, имуществените последици се уреждат въз основа на счетоводен баланс към края на месеца, през който е настъпило прекратяването. В процесния случай, срокът на предизвестieto с изтекъл на 10.04.2022 г. Следователно ответното дружество е следвало да изготви счетоводен баланс към 30.04.2022 г. (края на месеца, през който е настъпило прекратяването). Такъв баланс и към настоящия момент не е изготвен, което категорично е неизпълнение от страна на ответното дружество на законоустановените му задължения.Ето защо, се сочи,че невярно било твърдението в отговора на исковата молба нямало отправено такова предизвестие.

Ответното дружество представя отговор на исковата молба,като излага тезите,че същата е недопустима и евентуално неоснователна.

Относно допустимостта на претенциите е влязло в сила произнасяне на АС-Пловдив с определение №89/07.III.2022 г. постановено по ч.т.д. №76/2022 г.

По същество „Ти Ви Груп“ ООД сочи неоснователност на предявените искове.

Същото не оспорва,че ответното дружество било учредено през 1994 г. с решение на ОС-Хасково от 10.V.1994 г. по ф.д.№83/1994 г.,като от 31.VI.2008 г. било пререгистрирано в Търговския регистър при Агенцията по

вписванията. Основен предмет на дейността на дружеството била търговията с търкалящи се лагери, ремъци, вериги и др. в страната и чужбина. Дружеството било с капитал 6 000 лева разпределени в 600 дяла по 10 лева всеки. Учредители и съдружници били общо пет човека В.Н.М. с 210 дяла, С. И. П.-120 дяла, Ч. И. П.-120 дяла, И. И. Р.-120 дяла и Н.Б.М.-30 дяла. Всички те освен представители били и съуправители, като го представлявали заедно и поотделно.

Всички останали твърдения на ищите били спорни и невярни. По настоящото дело с оглед заявеното правно основание-чл.125 ал.3 ТЗ и формулирания петитум от правно значение били само следните факти и обстоятелства: 1.Отправено ли е надлежно предизвестие от съдружниците за напускане на дружеството до общото събрание на съдружниците. 2.Ако има такова надлежно предизвестие, изтекъл ли е предвидения в ТЗ/дружествения договор срок на предизвестieto. 3.Прекратено ли е надлежно членството на ищите поради напускане и от коя дата. 4.Какъв е размера на ликвидационния дял на съдружника, определен съобразно счетоводния баланс към края на месеца, в който е прекратено членството. За тези релевантни факти в исковата молба нямало никакви конкретни твърдения и обстоятелства освен инкорпорираното в исковата молба изявление за напускане на дружеството, което не е породило никакъв правен ефект. Всички други твърдения кой какво правил и защо след 2019 г. нямат никакво отношение по настоящото дело не следва да се вземат предвид и да се обсъждат от съда, включително за тях не следва да се допускат никакви доказателства на ищите.

Ответникът сочи, че съдът следвало да прецени дали настоящата искова молба може и следва да се счита за „Писмено предизвестие" по смисъла на чл. 125, ал. от ТЗ, за напускането на дружеството от съдружниците Ч. И. П. и Светлозар И. П., доколкото страна е дружеството, представлявано от съдружниците, а не общото събрание на съдружниците, до което следва да се отправи предизвестieto за да е надлежно.

Ако съдът приемел, че предизвестieto е надлежно, то е видно, че при предявяване на иска не е изтекъл предвидения от дружествения договор вр. ТЗ тримесечен срок за предизвестieto и то не е породило никакви правни последици.

Ответното дружество сочи и че напълно недопустимо и неоснователно се претендира от всеки от ищците частично сумата 30 000 лв. дължима на основание чл. 125. ал.3 от ТЗ, представляваща част от пазарната цена на притежаваните от него 120 дяла по 10 лв. всеки един от капитала на дружеството или от общо дължимата от ответника сума в размер на 1 500 000 лв. ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаването на исковата молба в съда до окончателното ѝ изплащане.

Съгласно чл. 125 ал.3 ТЗ имуществените последици се уреждат въз основа на счетоводен баланс към края на месеца, през който е настъпило прекратяването. Законът не допуска изчисляването на размера на дружествения дял да става на база пазарна цена на активите.

Ответникът твърди, че съдружник, прекратил членството си в дружество с ограничена отговорност, в междинния баланс активите и пасивите се отразяват по историческата им цена, която е цена на придобиване, себестойност, справедлива цена или друга цена според приложимите счетоводни стандарти - Решение № 64/09.06.09 г. по т.д. Хе 504/08 г. на II т.о. и Решение № 87/06.06.2012 г. по т.д. № 468/11 г. на II т.о. В компонентите за формиране на равностойността на дела не се включват записванията в пасива на баланса на собствения капитал и резервите, а изчислението се извършва въз основа на т.нар. чист актив / без собствения капитал, резерви и финансов резултат/ - Решение № 224/10.09.10 г. по т.д. № 765/08 г. на I т.о. Законодателят императивно е определил конкретния момент, към който следва да се изготви счетоводен баланс на дружеството, служещ за база на уреждане на имуществените отношения на съдружника - също и Решение № 120/10.07.2012 г. по т.д. № 781/11 г. на II т.о. В Решение № 405/25.06.2001 г. по т.д. № 144/07 г. на I т.о. е допусната възможността в дружествения договор да се уговори при напускане на съдружник, същият да получи дяловата си вноска, но и е обявена за нищожна клаузата в договора, според което напускащият съдружник получава само тази сума, но не и равностойността на дружествения си дял по чл. 125, ал. 3 ТЗ. Това решение не представлява задължителна за съдилищата практика, но по същество не предписва и не тълкува закона в смисъл, че за съдружника възниква право на възстановяване на направената дялова вноска при прекратяване на участието, независимо и самостоятелно от уредбата на имуществените отношения по чл. 125, ал. 3 ТЗ.

С оглед на даденото разрешение в практиката на ВКС дяловата вноска на съдружника намира счетоводно отражение в пасива на баланса в раздела "Собствен капитал", поради което не се включва в чистия актив и при формиране на равностойността на дружествения дял на съдружника, прекратил участието си. Разпоредбата на чл. 125, ал. 3 ТЗ предвижда уреждане на имуществените последици при прекратяване на участието на съдружника, но не и връщане на размера на дяловата му вноска. Дяловата вноска се заплаща от съдружника, срещу която той придобива дружествен дял от имуществото на дружеството, размерът на който се определя съобразно дела му в капитала - чл. 127 ТЗ. В този смисъл, под "имуществени последици", съгласно чл. 125, ал. 3 ТЗ, следва да се разбира възможността съдружникът, прекратил участието си, да получи част от капитала на дружеството към момента на прекратяването. Тази част от капитала, наричана равностойност на дружествения дял, съответства на неговия дял по чл. 127 ТЗ, независимо от вида на вноската - парична или непарична и от размера ѝ към момента на възникване на членственото правоотношение на този съдружник. Изплащане на равностойност на дружествения дял се извършва, когато сумата на активите превишава сумата на тази част от пасива, която се включва при формирането на капитала към момента на прекратяване на участието. В случай, че сумата на активите е по-ниска от сумата на пасива, не е налице капитал, от който на прекратилия участието си съдружник да се изплати делът му.

Направената първоначална вноска в капитала на дружеството от съдружник в дружество с ограничена отговорност не се включва в компонентите при определяне на равностойността на дружествения дял при прекратяване на участието на съдружника съгласно чл. 125, ал.3 ТЗ. Изплащане на равностойността на дружествения дял не се извършва при превишение на пасива /без собствения капитал, резервите и финансовия резултат/ над активите на дружеството по баланса на дружеството към края на месеца, през който е настъпило прекратяване на участието. Направената първоначална вноска не подлежи на връщане на самостоятелно основание при прекратяване на участието на съдружника в дружество с ограничена отговорност.

Ответникът излага в отговора на допълнителните искиви молби, че не може да вземе становище в момента и какъв е размера на ликвидационния

дъл на всеки от съдружниците, тъй като първо спорен е факта дали са напуснали или не са напуснали, второ не е ясно коя е датата на прекратяване на членството според тях, съответно не е ясно кой е месеца, в който е прекратено членството, за да се установи коя е датата, на неговия край. Нямамо никакви твърдения на ищите за всичко това

Ответната страна твърди, че липсват доказателства, че съдружниците М. и Р. са узнали за подадената искова молба в предвидения тримесечен срок, предхождащ твърдяното прекратяване на членствените правоотношения на съдружниците С. П. и Ч. П.. Тези двама съдружници са узнали най-рано на 12.04.2022 г., поради което тримесечния срок на предизвестие, ако се приеме, че то е редовно, би следвало да е изтекъл евентуално на 13.07.2022 г., като в тази връзка следва да се има предвид и това, че дружеството е трето лице по отношение на съдружниците и на Общото събрание на съдружниците. От значение е не уведомяването на дружеството, а уведомяване на всеки от съдружниците за отправеното предизвестие.

Другите две прекратени като недопустими дела между страните, не се ползвали със сила по настоящото дело. Настоящият съд на собствено основание следвало да прецени дали е прекратено членството, съответно на коя дата, предвид наличието и на различни и нови обстоятелства, от тези, които са съобразявани по другите две дела, а и поради това, че мотивите по тях не са задължителни за този съд. Баланс към 30.04.2022 г. бил изготвен, но е спорно и неясно дали това е месеца, в който е прекратено членството. Според ответника по-вероятно е това да е най-рано на 13.07.2022 г., поради което следва да се вземе предвид баланса към края на месец юли 2022 г. Изявленията на страните по този въпрос също са без значение, доколкото този въпрос е въпрос на преценка от съда, а не на изявления на страните. Нормата е диспозитивна само относно срокът на предизвестие, но не и относно начина на неговото отправяне, лицата, до които следва да достигне, и датата на настъпване на неговите последици, съответно баланса, по който следва да се уредят тези последици.

В съдебно заседание ищите и ответникът поддържат изложените от тях доводи и възражения.

Обстоятелства по предмета на делото и правни съображения

Предявените активно обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл.125 ал.ІІІ от Търговския закон са основателни и доказани.

„Тиви Груп“ ООД е учредено през 1994 г. с решение на ОС-Хасково от 10.V.1994 г. по ф.д.№83/1994 г.От 31. VI.2008 г. дружеството е пререгистрирано в Търговския регистър при Агенцията по вписванията. Основен предмет на дейността на дружеството е търговията с търкалящи се лагери, ремъци, вериги и др. в страната и чужбина. Дружеството е регистрирано с капитал 6 000 лева разпределени в 600 дяла по 10 лева всеки.

Съдружници и учредители на дружеството се В.Н.М. с 210 дяла, С. И. П.-120 дяла, Ч. И. П.-120 дяла, И. И. Р.-120 дяла и Н.Б.М.-30 дяла.

Исковата молба по делото е връчена надлежно на ответното дружество на 11.IV.2022 г. съобразно съобщение и разписка-л.117 от делото.

С определение от открито заседание, проведено на 16. V.2022 г., влязло в сила на 23.V.2022 г. Окръжен съд-Хасково прекратява производството по търговско дело №154/2021 г. образувано по искова молба предявена от С. И. П. и Ч. И. П. против „Тиви Груп“ ООД с искане за прекратяване на дружеството на основание чл.155 т.1 от Търговския закон. Съдът е приел, че двамата ищци са отправили с тази искова молба изявление за прекратяване на членството си, която е връчена на управителя на дружеството на 10.I.2022 г. поради което е извел, че тримесечния срок по чл.125 от ТЗ е изтекъл на 10.IV.2022 г., поради което и двамата ищци вече не били съдружници в „Тиви Груп“ ООД, поради което и нямали активна легитимация да водят иска по чл.155 т.1 от ТЗ.

Двамата ищци по настоящото производство действително отправят искане, в исковата молба по прекратеното търговско дело №154/2021 г. на Окръжен съд-Хасково, същата да се счита за писмено предизвестие по чл.125 ал.ІІ от Търговския закон. Тази искова молба е редовно връчена на управителя на дружеството на 10.I.2022 г.

Съобразно изложеното двамата ищци като съдружници са отправили по две недвусмислени и съвсем ясни волеизявления относно исканото от тях прекратяване на участието им в ответното дружество. Първите от тях са

достигнали до дружеството чрез изпълнителният му орган на управление съобразно чл.22 ал.І от дружествения договор-управителят В.М..Това волеизявление е обективизирано в обсъдената искова молба,по която е образувано търговско дело №154./2021 г.Същата е връчена на управителя на 10.I.2022 г. Вторите волеизявления също са достигнали до дружеството,чрез връчване на исковата молба по настоящото търговско дело №153/2021 г. за представяне на отговор,но на 11.IV.2022 г. В случая не може да се търси колизия,а следва да се съобрази,че меродавно за прекратяването на членството в дружеството са първите по време две волеизявления на ишците.Същите обвързват тях, ответното дружество,така и всички други лица и органи,тъй-като характера на упражненото право не касае само конкретно дело,субект или случай,а има действие по отношение на всички.

С изтичането на срока от това първоначално връчено предизвестие по чл.125 ал.ІІ от ТЗ,идентичен с този по чл.12 т.5 от дружествения договор,двамата съдружници са престанали да бъдат такива в „Тиви Груп“ ООД към 11.IV.2022 г. Прекратяването на участието в дружеството е резултат от свободно формираната и външно изразена воля на съдружника, в чиято полза законът признава право да напусне доброволно дружеството като отправи за целта писмено предизвестие. Упражняването на това потестативно право следва единствено да бъде отправено в писмена форма и в рамките на определен срок – в случая съобразно закона и дружествения договор-тримесечен.Тъй-като моментът, в който настъпва прекратяване на членственото правоотношение в разглежданата хипотеза, не е посочен в закона,то същото настъпва в момента на изтичане на срока на предизвестieto.

Поради потестативното естество на субективното право по чл.125 ал. ІІ от ТЗ законът не поставя като условие за възникване на правните последици от осъществяването му други обстоятелства освен посочените по-горе.Поради това и не е необходимо решение на общото събрание за освобождаване на съдружника,нито е възможно прекратяването да бъде поставяно в зависимост от други юридически факти, вкл. от уреждане на имуществените отношения по между напускащия съдружник и дружеството и от съдбата на дружествените дялове. Следва да се има предвид и че уреждането на имуществените отношения е само закономерна последица от прекратяване на членственото правоотношение, а не е предпоставка за настъпване на същото.

Съобразно изложеното упражненото веднъж потестативно право по чл.125 ал.ІІ от Търговския закон от ищците не може да се упражнява повторно, освен ако първоначалното не е оттеглено. В случая обаче няма осъществена такава хипотеза по отношение на първоначално заявените предизвестия от ищците. Поради това и следва извода, че надлежно изявената воля на ищците по настоящото дело по чл.125 ал.ІІ от ТЗ в исковата молба по прекратеното търговско дело №153/2021 г. на ОС-Хасково е довела до прекратяване на членството им в ответното дружество на 11.IV.2022 г. ,който факт следва да се зачита от всички правни субекти.

Прекратяването на членството на съдружник в ООД поражда негово имуществено право да получи стойността на дружествения си дял от имуществото на дружеството, определен по реда на чл.127 и чл.125 ал.ІІІ от ТЗ. Правнорелевантния и императивно определен момент по чл.125 ал.ІІІ от ТЗ относно уреждането на имуществените последици от прекратеното членство е края на месец април 2022 г. чрез единствено допустимия от закона способ-счетоводен баланс към този момент. Съобразно трайната съдебна практика при определяне на равностойността на дружествения дял на съдружник, прекратил членството си в дружество с ограничена отговорност, в междинния баланс активите и пасивите се отразяват по историческата им цена, която е цена на придобиване, себестойност, справедлива цена или друга цена според приложимите счетоводни стандарти. В случая законът не допуска изчисляването на размера на дружествения дял да става на база пазарна цена на активите, а това може да стане само в случай на ликвидация на дружеството, когато наличните активи ще бъдат осребрени по тяхната пазарна стойност и на всеки съдружник ще се изплати съответния ликвидационен дял, но правото на последния се свързва единствено с прекратяване на дружеството. При искане на страните или оспорване на съставения от дружеството нарочен баланс, равностойността на дружествения дял следва да се определи въз основа на експертизата на вещи лица.

Делът на прекратилия участието си съдружник се определя съобразно баланс на наличното имущество на дружеството към момента на прекратяване на членството и то като съразмерна на участието на съдружника част от паричната оценка на чистото имущество (актив), притежавано от дружеството към този момент. Този дял се извежда само при превишаване на сумата на активите над тези на пасивите съобразно Решение № 10 от

10.09.2012 г. на ВКС по т. д. № 502/2010 г., II т.о.

В хода на производството и за преценка стойността на дружествения дял на всеки от ищите с оглед предмета на делото са налични счетоводен баланс на „Тиви Груп“ ООД за месец април 2022 г. и приетата съдебно-счетоводна експертиза на вещото лице Р. М. К., така и разпита на това нещо пред съда.

Представения от ответното дружество счетоводен баланс е приет по делото и е неоспорен от двамата ищци.

В приетото заключение на вещото лице е даден подробен отговор на поставените задачи въз основа на правнорелевантните за делото обстоятелства, като е установена стойността на дружествения дял на всеки ищец съобразно указанията на съда и в пределите по чл.125 ал.ІІІ от ТЗ. Същото извежда, че чистото имущество на капитала на ответното дружество към правнолеventния времеви момент по чл.125 ал.ІІ от ТЗ 30.IV.2022 г. е 2 984 955 лева; дружеството редовно е извършвало ежегодни инвентаризации на КМА и ДМА, в експертизата са изведени по видове съответните материални активи. Последната инвентаризация е извършена към 31.XII.2022 г. Подробно са отразени получените дивиденди от съдружниците и платените по тях данъци. Според заключението ищите притежават по 120 дяла от капитала на дружеството, съставляващ общо 600 дяла, на стойност от по 1 200 лв. всеки или като дробна част - по 4/20 ид. части. Към 30.IV.2022 г. размера на един дял от чистото имущество на капитала възлиза на 4 974.925 лева. Експертизата извежда, че стойността на дружествения дял за всеки един ищец към последния ден на месец април 2022 г. възлиза на 596 991 лева.

Съобразно изложеното предявените осъдителни икове са основателни и следва да се уважат в пълния им размер - по 30 000 лева за всеки ищец, предявени като частични икове от 1 500 000 лева, стойност на дружествени дялове притежавани от тях от капитала на „Тиви Груп“ ООД.

Претендираните лихви следва да се присъдят от 11.IV.2022 г. когато е възникнало правото на ищите по чл.125 ал.ІІІ от ТЗ и същото е било предявено от по-ранната дата – завеждането на настоящата искова молба на 16.XI.2021 г. Поради това и искането за присъждане на лихви върху главницата от последната дата се явява неоснователно и следва да се отхвърли за времето до 10.IV.2022 г.

Ще следва на основание чл.78 от ГПК всеки ищец да получи като разноси по делото сбора от заплатените държавни такси от 1 200 лв.,заплатен адвокатски хонорар от 9 000 лева/съобразно договори на л.207 и л.208/ и платено възнаграждение от 500 лв. за съдебно счетоводна експертиза,или общо по 10 700 лева.Не се прави възражение за прекомерност на адвокатските възнаграждения

Водим от изложеното Окръжен съд-Хасково

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Тиви груп“ ООД, ЕИК*****, ***** да заплати на С. И. П.,ЕГН: *****,***** на основание чл.125 ал.ІІІ от Търговския закон сумата 30 000 лева-представляваща част от равностойността на притежаваните от ищеца 120 дяла от капитала на дружеството,предявен иска като частичен от 1 500 000 лв. ведно със законната лихва за забава от 11.IV.2022 г. до окончателното изплащане на сумата,като

ОТХВЪРЛЯ иска за присъждане на законна лихва за забава за периода от 16.XI.2021 г. до 10.IV.2022 г. като неоснователен.

ОСЪЖДА „Тиви груп“ ООД, ЕИК*****, ***** да заплати на Ч. И. П.,ЕГН:*****,***** на основание чл.125 ал.ІІІ от Търговския закон сумата 30 000 лева-представляваща част от равностойността на притежаваните от ищеца 120 дяла от капитала на ответното дружеството,предявен иска като частичен от 1 500 000 лв. ведно със законната лихва за забава от 11.IV.2022 г. до окончателното изплащане на сумата,като

ОТХВЪРЛЯ иска за присъждане на законна лихва за забава за периода от 16.XI.2021 г. до 10.IV.2022 г. като неоснователен.

ОСЪЖДА „Тиви груп“ ООД, ЕИК*****, ***** да заплати на С. И. П.,ЕГН: *****,***** сумата от 10 700 лева разноси по делото.

ОСЪЖДА „Тиви груп“ ООД, ЕИК*****, ***** да заплати на Ч. И. П., ЕГН:*****, ***** сумата от 10 700 лева разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване по въззивен ред пред Апелативен съд-Пловдив в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Хасково: _____